

Ermita de Sant Quintí

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal.P.I. Sant Vicenç. Mas Can Pedrerol de Baix, s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A 400 m del mas de Can Pedrerol de Baix, dins la finca de la casa.

Coordenades:

Latitud: 41.44538
Longitud: 1.99301
UTM Est (X): 415883
UTM Nord (Y): 4588690

Classificació

Número de fitxa 08054-34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tot i els problemes d'humitats els propietaris tenen cura del seu estat.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL-3706-I
Número inventari IPA núm. 27359. BCIL 3706-I
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 6179601DF1867N
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Capella orientada Est - Oest formada per una nau rectangular amb un absis semicircular a llevant, sense arcuacions. A mig dia, prop del presbiteri, s'obre una absidiola semicircular amb dues lesenes, que arranquen del sòcol, però que no arriben a la part superior. Les finestres són de doble esqueixada. L'accés a l'interior es realitza mitjançant una porta de mig punt, amb una arquivolta en degradació entorn de l'arc d'obertura. No hi ha timpà sinó un reixat modern. La capella, totalment arrebossada a l'exterior i engalbada a l'interior, està coberta amb una volta de canó lleugerament apuntada i, només en petits indrets on l'arrebossat ha saltat, es deixa entreveure l'aparell divers: d'espiga, amb còdols, de carreus petits, grans i quadrats, i encara més grans a les cantonades...etc. Aquest fet ens fa pensar que potser es va edificar o restaurat en diversos períodes. CC.AA. (1983) L'interior es troba arrebossat en color clar i decorat de manera molt sobria amb una imatge de Sant Quintí situada sobre una atosta que sobresurt del mur de l'absis.

Observacions:

Segons un estudi del 1978, l'església podria haver tingut tres absis semicirculars. RUIZ (1998: 134). L'edifici es troba inclòs al llistat d'elements situats a sòl urbà del POUM amb el núm. A.05

Història

La capella es troba situada a un indret on hi hagué una vil·la romana, d'origen republicà, l'ocupació de la qual és testimoniada, en temps de l'Imperi, fins el segle III dC. Després el temple dedicat a Sant Quintí està documentat els anys 1137, 1160 i el 1246. CC.AA. (1983) Es té coneixement que el 1137 i 1160 el bisbe Arnau Ermengol, es queixà per les moltes injúries que li havia fet en Ramon Bremon de Castellbisbal, entre les quals hi havia la venda, sense el seu consentiment, de la vil·la de Sant Quintí, que representava la pèrdua de la meitat dels drets que sobre aquesta vil·la li corresponien. Un altre document del 1246 fa esment de l'establiment d'una peça de terra al Pla de Sant Quintí, firmat per Guillem de Rovira i la seva muller Guillermina a favor de Llorenç Bartomeu. La terra confrontava a ponent amb el riu Llobregat, i el document era signat per P. Donati de Sant Quintí, potser un prevere que hi havia. Segons altre documentació més moderna, el 1508 i amb motiu de la vista pastoral, el bisbe Enric de Cardona, visità la capella de Sant Quintí, trobant-la tancada i amb la teulada en bon estat. Tenia una campana, i al seu interior dos altars, un dedicat a Sant Quintí amb un antic retaule, i un altre dedicat a Santa Coloma, amb una imatge de la Mare de Déu. En una nova visita realitzada el 1511 la situació era la mateixa. RUIZ (1998: 132) La cura i el manteniment de la capella devia fer-se des de bon principi pels propietaris de la veïna masia de Can Pedrerol de Baix, situada a escassos metres que en tingué cura durant segles. El 1686 hi ha notícies d'una processó de pregàries el tercer dissabte de maig, i de l'assistència dels papiolencs a aquestes processons al llarg de tot el segle XVIII. Aquestes notícies fan sospitar que es podria haver tractat d'una església oberta a tothom, però que el fet de ser criat i mantinguda pels propietaris de Can Pedrerol de Baix, li acabà donant un cert sentit de pertinença a la masia. Així, nous documents del segle XVIII testimonien que a redós de la capella es podia donar sepultura, si més no, als familiars de la casa. La llunyania de la masia de Can Pedrerol amb la parròquia de Sant Vicenç devia afavorir aquesta relació. També es coneix que el 1836 que en la sepultura de la capella de Casa Pedrerol de Baix, dedicada a Sant Quintí i pròpia de Don Pau de Gomis, es donava sepultura a una descendent de la família. Fins i tot s'enterrà una clergue, nebot de la família, l'any 1837. Igualment consta que el 1851 s'enterrava el cadàver de Pau de Gomis, natural i habitant de Barcelona. RUIZ (1998: 133). La capella ha seguit vinculada a la casa on a finals del segle XIX i per iniciativa de la propietària de la casa es començà a celebrar l'aplec de Sant Quintí, on aquesta repartia menjar per als més pobres. Amb altre caràcter, aquest aplec ha continuat celebrant-se el dia del Pilar. Vers 1980 fou restaurada pels propietaris que asfaltaren també l'entorn.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
PAGÈS I PARETAS M. (1992) Art romànic i feudalisme al Baix Llobregat. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

